

Sfântul Ioan Gură de Aur

TÂLCUIRE LA PSALMUL 9

Despre încercările omului
și ajutorul lui Dumnezeu

Traducere din limba greacă
de Parascheva Grigoriu

Tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Mitropolia Moldovei și Bucovinei
Editura DOXOLOGIA
Iași, 2010

TÂLCUIRE LA PSALMUL 9

La sfârșit, pentru cele ascunse ale Fiului, un psalm al lui David.

„Cântare de biruință a lui David. Pentru moartea fiului.” După altă versiune: „tinerețea fiului”. *Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.*

1. Acest psalm este mare. Și aceasta, din înțelepciunea Duhului. Căci nu i-a alcătuit pe toți scurți, nici nu i-a adus pe toți la o măsură mare, ci a variat cartea și prin mărime, ca nu cumva prin lungime să aducă lenevire, iar prin scurtime să pună capăt osteneții.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. Îndoit este chipul mărturisirii. Fie recunoașterea păcatelor proprii, fie mulțumirea către Dumnezeu. Aici se arată mulțumirea.

Ce înseamnă *din toată inima mea*? Cu toată râvna, cu toată strădania mea, zice.

Nu numai pentru bunătățile primite, ci și pentru cele contrare. Acesta este semnul unui suflet mulțumitor și iubitor de înțelepciune: faptul de a mulțumi în necazuri și întristări, de a da slavă lui Dumnezeu pentru toate, nu numai pentru binefaceri, ci și pentru pedepse. Căci aceasta este dătătoare de multe răsplăți. A mulțumi pentru bunătăți este o datorie. Dar când mulțumești pentru cele rele, Îl îndatorezi pe Dumnezeu. Arătându-vă recunoscători în bunele împrejurări ale vieții înseamnă a împlini o datorie, iar cel ce pătimește cele rele și Îl slăvește pe Dumnezeu Îl face dator. În schimbul acestei mulțumiri Dumnezeu dă multe alte bunătăți, încât nu mai avem nici o percepție a chinurilor. Căci nimeni nu suferă că dă slavă lui Dumnezeu.

Încât și alt câștig rodim de aici, faptul că nu suntem loviți de întristare. Atunci când ești lipsit de averea ta și mulțumești, nu atât de mult te roade paguba, cât te bucură mulțumirea. Aceasta este o rană de moarte pentru diavol. Aceasta face mintea înțeleaptă, ne face să judecăm în mod just cu privire la cele prezente.

Mulți oameni nu judecă sănătos cu privire la lucrurile de aici și de aceea se și necăjesc. Astfel, și cei nebuni se tem de cele ce nu sunt înfricoșătoare, se tem de pericole ce nu există și fug de umbre. Cu aceștia se aseamănă cei care se tem de paguba banilor. Nu este a firii o asemenea teamă, ci a alegerii. Dacă lucrul ar fi fost întristător, toți cei păgubiți ar trebui să sufere. Dacă nu toți suferim, atunci faptul nu este în fire, ci în dispozițiile noastre nedesăvârșite. Căci așa cum în întuneric cineva se teme de o panglică, socotind-o un șarpe, și așa cum cineva bănuiește pe toți, și chiar și pe prieteni îi socotește dușmani, la fel cei cuprinși de nebunie, ca și cum ar fi ținuți de un întuneric adânc, nu recunosc natura lucrurilor, ci, amestecați cu noroiul și tina, nu mai socotesc iarba că este iarbă. Și plini fiind de iubirea de argint nu îi simt duhoarea, dar dacă se depărtează, atunci o simt. Și sunt precum cei care iubesc o femeie urâtă: când le încetează patima, atunci îi văd urâtenia. La fel și iubitorii de argint.

Și cum pot face să înceteze patima? Iarăși mă voi folosi de același exemplu.

De aceea, vă îndemn să vă eliberați de asaltul acestor gânduri și să petreceți cu acele istorisiri, minunile lui Dumnezeu care se petrec deosebi și în comun, cu toți oamenii și cu fiecare în parte. Totul în viață este plin de astfel de istorisiri. Oricare ar fi subiectul ales, se vede un început mai strălucitor, dacă vrei să istorisești vechile daruri ale lui Dumnezeu, pornind de la cer sau de la pământ, de la văzduh sau de la necuvântătoare, de la semințe și de la plante, fie de la cele de mai înainte de lege, de la cele din lege, fie de la cele din har, fie de la cele de după plecarea de aici, fie de la cele din moarte, vei afla noianuri de astfel de istorisiri. Cât de mare este nebunia dacă, având atâtea de istorisit prin care se dobândesc și plăcere, și câștig, și folos sufletului, tu amesteci cugetul cu întinăriciunea vorbind despre pofta de înavuțire și răpire?

2. Și dacă vrei, lăsând cele de sus, vom vorbi despre pământ, despre mărirea lui, poziția, firea, inepuizabila lui fertilitate, odrăslirile felurite și nenumărate care răsar din el, despre plantele, pomii, florile, pajiștile și grădinile lui.